

“Üretim yerleri denizlere açılmalı”

İstanbul Sanayi Odası (İSO) Başkanı **Erdal Bahçivan**, ekonomik katma değer oluşturmak için OSB'lere ve üretim merkezlerine yönelik kombine taşımacılık sistemini geliştirecek yasal ve idari düzenlemelerin acilen yapılması gerektiğini söyledi.

Bahçivan, “Sanayinin demiryollarından faydalanması için üretimin yapıldığı yerlere ara demiryolu bağlantıları kurulması ve limanlara ulaşımın sağlanması gerekiyor. Bu sayede taşınacak yük ve işgücü miktarı artacak, ihracat ve üretim noktaları birbirine bağlanacak, sanayici için daha ucuz bir taşıma sistemi kurulacak. İstanbul-Trakya hızlı tren hattının kurulması da nitelikli iş gücünün taşınması olmak üzere bölge sanayisi için çok önemli.” diye konuştu.

ictmedia teknokent başarı hikayeleri

Feridun Portakal
feridunportakal@ictyayin.com.tr

Türkiye'de 196 üniversite var evet. Fakat dünya sıralamasında ilk 500 üniversite içerisinde 5, ilk yüz üniversite içerisinde ise sadece bir üniversitemiz bulunmaktadır.

There are 196 universities in Turkey. However, among the first 500 universities of the world, we have 5 universities, and among the first 100 we have only 1 university.

Seçkin Üniversiteler Ligi Gerçekten Oluşturulmalı mı? Should Distinguished Universities League be built?

Ülkemizdeki üniversite sayısına ve üniversitelerde verilen eğitimin kalitesine baktığımızda, üniversitelerin de kendi arasında sınıflandırılması gerektiği varsayımına kimse karşı gelmez herhalde.

Sayısını çoğumuzun bilmediği ancak arama motorlarında aratarak son sayıyı öğrenebildiğimiz Eğitim kurumlarımızın sayısı şöyle:

Türkiye'de 2014 yılı itibarıyla 196 üniversite bulunuyor, bunlardan 123'ü devlet üniversitesi, 73'ü vakıf üniversitesi.

• Devlet üniversitesi, yönetim olarak herhangi bir vakıf veya özel kurumla bağlantısı bulunmayan, bütçesi devlet tarafından karşılanan üniversite tipidir. 2008 yılında alınan yeni üniversitelerin kurulması kanunuyla Türkiye'nin her ilinde en az bir devlet üniversitesi bulunmaktadır.

Açıklamaya da bakıldığında üniversitelerin özellikle devlet üniversitelerinin hangi amaçla açıldığı ortadadır. Sırf her ilimizde bir üniversite olsun diye üniversite açıp, sonra bu üniversiteler ile kökü yıllar öncesine dayanan üniversiteleri bir araya koymak akıl işi değildir. Yirmi yıl öncesine kadar ilkokul açmadığınız bölgelere üniversite açmak, eğitime katkı olmamış ve siyasi bir argüman olmaktan öteye de gidememiştir.

Türkiye'de 196 üniversite var evet. Fakat dünya sıralamasında ilk 500 üniversite içerisinde 5, ilk yüz üniversite içerisinde ise sadece bir üniversitemiz bulunmaktadır. Evet, 196 üniversitemiz var. Fakat bu üniversitelerde yetişen arkadaşlarımızın daha ülkeleri ile ilgili herhangi bir fikirleri yok. Bir yanda ezberci sistem, diğer yanda teknolojinin imkanları- yanlış anlaşılmasın mobil telefon kullanımından bahsediyorum- gençleri okul bitirdiğinde ne yapacağını bilmeyen, fikirsiz birer robot haline dönüştürmüştür.

Örneğin Anadolu'nun herhangi bir kentinde Makine Mühendisliği bölümünü okuyorsunuz diyalim ve hasbelkader okulunuzu bitirdiniz. Ne olacaksınız bir düşünün?

Okul hayatınız boyunca herhangi bir makinanın başına geçmemişsiniz. Makine aksamalarını sadece ders kitaplarındaki resimlerden biliyorsunuz. Bırakın siz, okulda size eğitim veren hocalarınız bile makinayı sadece ders kitaplarından biliyor.

When we look at the number of universities and the quality of the education given in universities, no one can reject the idea that universities should be classified in its own range.

The number of education institution, which we don't know but learn from the search engines are like below:

In Turkey, there are 196 universities as of 2014, 123 of them are state universities and 73 are foundation universities.

• State university is the type of university that has no links with a foundation or private institution and budget of which is met by the government. With the law for establishing new universities in 2008, there is at least one university in every city of Turkey.

When we look at the explanation, it is obvious with which purpose the universities, especially the foundation universities, were opened. It is not logical to open a university in every city and put them together with the old rooted universities of the country. To build universities in the regions in which we could not build primary schools 20 years ago is not a contribution to education yet is nothing but a political argument.

There are 196 universities in Turkey. However, among the first 500 universities of the world, we have 5 universities, and among the first 100 we have only 1 university. Yes, we do have 196 universities. Yet those friends raising in the universities do not have any idea about their country yet. Parrot fashion on one side, opportunities of the technology on the other side -I am actually talking about the use of mobile phones- transformed young people into robots that do not have any idea on what to do when they graduate from school.

For example, you study Mechanical Engineering in a city of Anatolia and you finished school. What will you think you will be?

You have no experience with machines throughout your school life. You know the components of the machines from the figures in school books only. Not only you but your instructors in university know the machines from the school books.

Ne yapabilirsiniz?

Tabii ki hiç bir şey.

Her memlekete üniversite açmak marifet değil. Marifet, mevcut bulunan üniversitelerinizdeki kaliteyi arttırmak. Okumuş, memlekete faydalı bir nesil yetiştirmek itiyorsanız, bunu yapmanız yeterli olacaktır. Değilse, ne olacağını OECD raporları şu şekilde açıklamıştır:

Rapora göre; 2014 Türkiye'si, 34 ülke arasında; Eğitimde 34. (sonuncu), Sağlıkta 31., Barınmada 32., Çevrede 31. ve Güvenlikte 30. sırada.

Bu konuda fikirlerini sonuna kadar desteklediğim, **İstanbul Sanayi Odası (İSO)** Yönetim Kurulu Başkanı **Erdal Bahçivan**'ın yaptığı açıklamalara yer vererek yazımı tamamlamak istiyorum:

"Hiç kimse üniversitelerin mevcut yahut alışla-geldiği haliyle devam edeceğini öngörmezken; üniversitelerin bu yeni süreçte sanayi ile çok daha güçlü, sonuca odaklı işbirliğine gitmesi giderek kaçınılmaz hale gelmektedir. Bu bağlamda, gelişmiş ülkelerdeki üniversitelerin, dikkat çekici atımları gerçekleştirirken sanayile işbirliği kurarak, dönüşüm için bir dinamizm kazandıklarını görüyoruz. Üniversite-sanayi işbirliğinin geçmişine kısaca baktığımızda; ilk örneğe ABD'de rastlıyoruz. 1945'te ABD Başkanı'na sunulan "Bilim – Sonsuz Ufuk" adlı raporda üniversitelerin bilgi birikiminin ekonominin sürekli büyümesi için sınırı olmayan tek faktör olduğu tespiti yapılmıştır. Bu raporu takiben 1950'de ABD'de kurulan Ulusal Bilim Vakfı, üniversite-sanayi işbirliğini sağlayan dünyadaki ilk kurum olmuştur. İlerleyen on yıllarda ABD'de silikon vadisi kurulmuş, internetin icat edilmesini sağlayan kamu destek programları uygulanmış ve icatların ticarileştirilmesi için gerekli yasal düzenlemeler yapılmıştır.

Türkiye'de artık bir "seçkin üniversiteler ligi" oluşturmayı değerlendirmemiz gerekiyor. ABD'de uygulanan ve önce Çin'in, ardından Batı Avrupa ülkelerinin örnek aldığı bu sistemin büyük faydaları görülmektedir. Bir "seçkin üniversiteler liginde" sahip olan ülkeler, en gelişmiş üniversitelerini daha da ileri taşıyarak dünyada daha rekabetçi bir konuma ulaşmaktadır. Bunun yanı sıra dünyada araştırma üniversiteleri ile eğitim üniversitelerinin de birbirinden ayrıldığına tanık oluyoruz. Öte yandan; üniversitelerin rekabete açılması, ders programlarında sektörlerin ihtiyaçlarının göz önünde bulundurulması, nitelikli eleman ihtiyacını karşılayacak yüksek lisans programlarının açılması, lisans öğrencilerinin, sanayi stajları yoluyla, mezuniyet öncesinde sektörle tanışmasının sağlanması en öncelikli işbirliği alanlarımız olmalıdır."

Fiziksel Sektör: Bir manyetik disk üzerinde fiziksel olarak belirlenen sektör.

Hard Sector: Sector which is physically determined over a magnetic disc.

What can you do?

Of course nothing.

It is not a talent to open a university in every city. The real talent is to increase the quality of the existing universities. If you want to raise an educated and rewarding generation for the country, it is enough to accomplish this. OECD reports reveal what may happen otherwise:

According to the report; among 34 countries, 2014's Turkey ranks the 34th (last) in education, 31st in health, 32nd in accommodation, 31st in environment and 30th in security.

I want to complete my article by giving place to the words of Erdal Bahçivan, Istanbul Chamber of Industry Chairman, whose ideas I plump for.

"While no one can predict that universities will go on in their current or accustomed state, it becomes inevitable for universities to be in strong and result-oriented cooperation with the industry in this new period. In this sense, we see that the universities in developed countries establish cooperation with the industry and gain a dynamism while they are taking the striking steps. When we look at the history of university-industry cooperation, we see the first example in USA. In the report named "Science – Endless Horizon" presented to the US President in 1045, it is stated that the background of universities is the only limitless factor for the constant growth of economy. Following this report, the National Science Foundation, founded in USA in 1950, became the first institution to enable university-industry cooperation in the world. In the following decades, Silicon Valley was founded in USA, public support programs were applied which will then enable to invent internet, and necessary legal regulations were made to commercialize the inventions.

We have to consider building a "distinguished universities league" in Turkey. This system seems to have big benefits, being applied in USA and then followed by China and Western European countries afterwards. The countries having this "distinguished universities league" carry their most advance universities further and reach a more competitive position in the world. Besides, we witness that research universities and educational universities are separated from each other in the world. On the other hand, opening universities to competition, considering the needs of sectoral needs in the lessons, creating post-graduate programs to meet the need for qualified personnel, enabling bachelors' to get introduced with the sector before their graduation by means of internships should be our privileged cooperation fields."

HABERLER

VII. Ulusal Hidrolik Pnömatik Kongresi Gerçekleştirildi

TMMOB Makina Mühendisleri Odası adına İstanbul şubesinin yürütücülüğünde gerçekleştirilen Uluslararası Katılımlı VII. Ulusal Hidrolik Pnömatik Kongresi 22-25 Ekim 2014 tarihleri arasında Harbiye Askeri Müze ve Kültür Sitesi'nde yapıldı.

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın yanı sıra, 7 meslek ve sivil toplum örgütü, 11 üniversite ve 15 basın-yayın kuruluşu tarafından desteklenen kongre süresince 34 oturumda 56 adet bildiri sunuldu. 10 konferans, 1 panel, 2 yuvarlak masa toplantısı, 1 ödül töreni, 18 atölye çalışması, 4 kurs ve 5 özel oturum ve forum gerçekleştirildi. Ayrıca 832 sayfalık bildiri kitabı yayın dünyasına kazandırıldı.

Kongrenin açılış konuşmasını Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Zeki Arslan yaptı. Zeki Arslan'dan sonra sırasıyla Kogre Yürütme Kurulu Başkanı Şemsettin Işıl, TMMOB Makina Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Çakar, AKDER Yönetim Kurulu Başkanı Haydar Atılğan, İSO Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçivan, TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı açılış konuşmalarını yaptılar. Radyo Programcısı Aynur Karabaş'ın sunuculuğunu yaptığı açılışta Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu bir dans gösterisi gerçekleştirdi.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şube Yönetim Kurulu Başkanı Zeki Arslan konuşmasında; "Hidrolik Pnömatik Kongresi mesleki çalışmalarımızın en

önemlilerindedir. Birincisi 1999 yılında bini aşkın katılımcı ile gerçekleşen Ulusal Hidrolik Pnömatik Kongresi ve Sergisi'nin yedincisini TMMOB Makina Mühendisleri Odası adına İstanbul Şubemiz gerçekleştiriyor.

1999 yılından bu yana düzenlediğimiz Ulusal Hidrolik Pnömatik Kongreleri ile demir-çelik, makina, inşaat, otomotiv, gemi inşa, savunma, gıda, tekstil, kimya, plastik ve ambalaj sanayinin önemli ekipman ve malzemelerini üreten ve ithal eden, projelendiren, mühendislik uygulamalarını gerçekleştiren ve satış sonrası hizmetlerini yürüten hidrolik-pnömatik sektöründe bilginin paylaşımı için etkin bir platform oluşturmak amaçlanmıştır. Umarız kongremiz bu amacı gerçekleştirilmesine hizmet edecektir." dedi.

Kongre Yürütme Kurulu Başkanı Şemsettin Işıl da yaptığı konuşmada; 1999'dan bugüne yaptıkları Ulusal Hidrolik Pnömatik Kongrelerine 4197'si kayıtlı delege olmak üzere 7838 kişinin katıldığını, 213 bildirin sunulduğunu, 8 panel, 51 atölye çalışması, 3 yuvarlak masa toplantısı, 9 kurs ve 3 sabah toplantısı

gerçekleştirdiklerini anlattı. Işıl, kongrelerde 6 bildiri kitabının, 6 paneller kitabının ve 6 katalogun sektöre kazandırıldığını da sözlerine ekleyerek, "Çağdaş bilgi ve teknolojilerin etkin bir şekilde tartışıldığı ve paylaşıldığı bu platformda, kurumlar ve bireyler arasındaki profesyonel ilişki ağları kurulup geliştirilirken bu alandaki tüm yenilik ve gelişmelerden haberdar olma imkanı doğacaktır." dedi.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ali Ekber Çakar ise özetle şunları söyledi: "Tamamen bir mühendislik alanı olan hidrolik pnömatikçe ilişkin 13 yıldan beri düzenlediğimiz kongrelerimiz; ürün tasarımından imalata, kullanım alanlarına, satış ve bakım hizmetlerine kadar üyelerimizin sürecin her aşamasında görev yaptığı sektörün geliştirilmesi ve korunması açısından öncü bir rol üstlenmiş ve önemli işlevleri yerine getirmiştir. Bu sayede sektör içinde iletişimin oluşması sağlanmıştır. Bu alanda çalışan kişi, kuruluş ve kurumlar sektör denilebilecek bir bütünün parçası olduklarını fark etmiştir".

MEKTUP
Hüseyin TANRIKULU

Sanayileşmek ama...
*TÜRKİYEMİZ'miz hem sanayileşen
bir ülke ve hem de bir tarım ülkesi.*

► yazısı 3. sayfada

MEKTUP

Hüseyin TANRIKULU

Sanayileşmek ama...

İSTANBUL Sanayi Odası Başkanı Sayın Erdal Bahçivan, "İstanbul ve yakın çevresinde Organize Sanayi Bölgeleri (OSB) oluşturma çabası içinde olduklarını açıklamış. Diğer taraftan, Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Sayın Şemsi Bayraktar da, "İstanbul'un 8 katı alanın nadasa bırakılması kabul edilebilir değil. Bu çok önemli bir ekonomik kayıptır." Şeklinde bir açıklama yapmış. Sanayi ve Tarım.

Türkiye'miz hem sanayileşen bir ülke ve hem de bir tarım ülkesi.

Bu iki konuda yıllardır dengeli ve planlı bir kalkınma hamlesini gerçekleştirmek, ülkemizin mevcut imkanlarını en verimli ve faydalı bir biçimde değerlendirmek, hatta hayvancılığın geliştirilmesi hususunda gerekli ve yeterli ve verimli bir çalışmanın yapılmış olduğunu görmek maalesef mümkün olamamaktadır.

Öncelikle Sanayimizi organize bir yapılandırmaya, verimli ve ekonomiye faydalı bir yapıya kavuşturmak hususunda devletin yeterli çabayı gösterdiğini, kafi derecede teşvikkar ve tedbirli olabildiğini söylemek zordur. Meseleyi sadece özel teşebbüsün irade, insaf ve kararına bırakmak, bir yere kadar lüzumlu ama bir noktada ciddi kontrol ve istikbale dönük planlamayı gerekli ve zaruri görmek ve buna göre planlama yapmak zaruri ve kaçınılmazdır.

Küçük ölçekli sanayi yapılanmalarından orta ve büyük ölçekli yapılara gitmek adına, şehirlerimizin içinde ve dışında, yani mücavirinde Organize Sanayi alanları tespit edilmesi ve kurulması çok dikkat isteyen bir konudur.

İstanbul ve İzmit bu alanda çok yoğun ve ağır zorlukları olan iki metropol şehrimizdir. Ülkemizin her köşesi sanayi üretimi açısından, bölgesel imkan ve kaynaklar bakımından uygundur ve her konuda yatırım yapılabilecek bir durumdadır. Türkiye'nin üç tarafının denizlerle çevrili olması da buna imkan sağlayan en önemli faktör olarak kabul edilebilir. Binaenaleyh, İstanbul her açıdan yaşanabilir bir şehir olmaktan çıkaran "Sanayi kirliliği" de aslında öncelikle düşünülmesi gereken bir konu olmalıdır.

Şehir içinde dışında, varışlarında, yıllar evvel konulanmış irili ufaklı sanayi üretim yerleri bugün için acil çözüm bekleyen bir yığın sorunu beraberinde getirmiştir. İstanbul ve İzmit'in, (Kocaeli'nin) çevresinde oluşmuş sanayi tesisleri ve OSB'ler, bugün kapatılması daha hayırlı olacak tesisler haline gelmiştir.

Bir Gebze Deri Organize Sanayii var ki, behe mahal kapatılıp dağıtılması ve çevre sağlığı ve geleceği açısından ortadan kaldırılması gereken bir OSB haline gelmiştir. Bu sanayi mıntkasının çevreye verdiği zararı kimse görmemekte, görüyorsa da çaresini bulma konusunda hiçbir faaliyet içinde bulunmamaktadır.

Oysa kanunlarımız, yönetmelikler, Bir Organize Sanayi bölgesi izni alan grupların öncelikle arıtma tesisi kurmalarını daha sonra üretime izin verilmesini öngörmektedir. Ne var ki, şimdi yeni kurulmakta olan ve bir çok fabrikanın üretime bile başladığı "Gebze Kimya Organize Sanayi Bölgesi" dahi yepyeni bir yapı olmasına rağmen, kimya sektörünün üretim yapması için devletin arazi tahsis ettiği bir büyük bölge olmasına rağmen, hala arıtma tesisi yoktur ve bu konuda ciddi bir çalışma yapılmadığı da bilinmektedir. Devletin Çevre Bakanlığı ise bu konuda herhangi bir tedbir geliştirmemiştir. Sanayiye milletten malı olan araziler beş paraya tahsis edilmiş, O bölgeyi yönetenler bu beş paraya kapattıkları alanda sanayicilere arsa tahsisinden milyonlarca parayı kasalarına koymuşlar; ama zorunlu oldukları tesisleri kurmamışlar, Devleti de uyutmaya devam etmişlerdir. Sonuç, kirlenilen ve hatta insan sağlığını bile mahveden bir bölge meydana gelmiş olmaktadır.

Şimdi İstanbul'un çevresinde OSB'ler kurma niyeti iyi olabilir. Ama bu kötü örnekte olduğu gibi, Türkiye'nin güzelim arazilerini mahvedecek, şehirleri berbat edecek, çevreyi kirlendirecek bir duruma sebebiyet verilirse, bunda çok büyük bir vesbal olacağı da hesaba katılmalıdır. Meseleyi Devletin ciddiyetle değerlendirmesi kaçınılmazdır.

Gelelim Tarım arazilerinin durumu. Bu konu da içler acısı bazı sorunları önümüze koymaktadır. Bu konuya da yarınki yazımda değineceğim.